

شخصیت و شخصیت‌پردازی در دو داستان «ریحانه دختر نرگس» و «خنده را از من بگیر»

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۴/۲۸

کد مقاله: ۵۷۷۷۸۱

رفعت نمازی^{۱*}، فرهاد درودگریان^۲، ایوب مرادی^۳

چکیده

شخصیت و شخصیت‌پردازی یکی از عناصر مهم داستان بعد از پیرنگ در رمان کودکان و نوجوانان است. شخصیت‌ها کنشگرانی هستند که کنش‌های داستان را انجام می‌دهند؛ و شخصیت‌پردازی ساختن و پرداختن یک روایت است. این پژوهش با شیوه توصیفی و تحلیلی و با استفاده از روش کتابخانه‌ای صورت گرفته است در این پژوهش شگردهای شخصیت‌پردازی در رمان‌های (ریحانه دختر نرگس، خنده را از من بگیر) از جواد ماه زاده نویسنده جوان امروزی مورد بررسی قرار می‌گیرد. شیوه‌های شخصیت‌پردازی در این دو رمان از جنبه‌های مختلف بررسی می‌شود. شخصیت‌پردازی این رمان‌ها با استفاده از روش مستقیم و غیرمستقیم و از طریق اعمال گفتگو، توصیف، لحن، کنش و کشمکش مورد توجه است؛ و انواع شخصیت از جمله اصلی، فرعی، تیپ، ایستا، پویا، ساده و جامع ... را در سبک ادبی رئالیسم در نظر گرفته می‌شود. هدف این تحقیق پاسخ به سؤالات زیر است. از چه نوع شخصیت‌ها در داستان‌ها بیشتر استفاده است؟ چه تیپ‌ها، گروه سنی و جنسیت در سبب گسترش و پیشبرد داستان مؤثرند؟ چه روشی در شخصیت‌پردازی کاربرد بیشتری داشته است.

واژگان کلیدی: شخصیت و شخصیت‌پردازی، رمان جواد ماه زاده، ریحانه دختر نرگس، خنده را از من بگیر

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گرایش ادبیات کودک و نوجوان، دانشگاه پیام نور احد تهران جنوب (نویسنده مسئول)
Namazi.r1335@yahoo.com

۲- دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب

۳- دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب